

Bassgige sieht me-n-als sogar
Am Himmel, das isch sunderbar!
Me sàit als, d'Liewe, die sei blind!
D'Verliebte sin's doch nitt, ich find',
Se sàhn noch mehr as and're Lit!
Nur, mein i, sàhn se nitt so wit;
Die Instrumente-n-alle z'àmme,
Wo sie als fir Bassgige nàmme,
We me se g'naüer b'schaüe thüet,
Sin alle-n-als vo Fleisch un Blüet
Un sin ig'wickelt im e G'wand,
I glaüb, me heisst's e Buschelband,
Hàn Fiessle, Hàndle-n-un so Sache
Un thien ganz and're Musik mache,
As me-n-erwartet hat dervo,
Me sott se-n-als grad hánke lo!
Doch, wenn se-n-eim uf d'Gere falle,
So thien se g'wöhnlig als doch g'falle,
Me spielt sogar mit Freide mit!
Doch d'Mieih un d'Sorge fehle nitt;
Ihr Unterhalt, dà kostet viel,
Se gehn nitt immer wie me will,
Un hat me viel so Instrumente,
So müess me-n-Alles an se wende,
Un isch noch quält und plogt dernewe.

Das Alles sàhn d'Verliebte nitt!
Doch 's predige nutzt nitt viel hit!
Nur noch e Wörtle wà mr sage,
Se solle treü mitnander trage,
Was d'Hiroth ihne wird ertheile,
Un 's Leid wie d'Freid mitnander theile,
Un so vereint wird ihne 's Lewe
As wie ne Traum voriwer schwewe;
Züem Schluss wà mir noch alle z'àmme
Zur Hand 's Champagnergläsle nàmme

Un G'sundheit trinke noch émol
Uf ihre Glick, uf ihre Wohl.
Mag unser Wunsch sie alle beide
In ihre junge-n-Eh' begleite.

~~~~~
's Greisefest.

1876.
—

Wie thüet doch d'Zit so schnell verschwinde,
Se geht voriwer wie ne Traum!
Das wird wohl hit e Mànger finde
Bim Ablick vo dem Wiehnachtsbaum.

Erst gestert, meint me, si mr Alle
Do bi de griene Tannenäst
Un in dr gliche Sàngerhalle
Binander gsi bim gliche Fest.

Un doch isch jetz e Jahr verschwunde
Un d'Wiehnachtszit isch wieder do,
Ufs Neü-e-n-isch dr Baum azunde
Un alles blangt un freit sich scho.

O d'Greise hàn das Jahr sich wieder
Im Cercle do versammelt hit
Un setze froh züem Fest sich nieder,
Wo 's Wiehnachtskindle-n-ihne git.

Willkumme! tönt's vo alle Site,
Willkumme solle d'Alte si,
Wo müethig sin derher ku schrite,
Trotz ihrem Alter, bis dohi!

Mit Freide sin se do empfangen,
Denn ihne z'Ehre-n-isch das Fest,
Un möge sie's noch oft erlange,
Das wünscht dr Cercle sine Gäst.